Angelus <Claretus>; Tornielli, Girolamo: Summa angelica de casibus conscientiae. [Enth.:] Epistola fratris Hieronymi Tormeli lectoris

Straßburg: Martin Flach, 15. März 1498 Seite 302

ad terciū gradū. vxores vero taliū solū habe
būt dotē et donatōz añ nup. Si vero dotez ñ
habuerint: accipiēt ptē legibus diffinitā. glo.
dicit q̄ztū ex morte lucrarēt siue habeant fili
os siue nō. et si neminē p̄dictoꝝ habeāt fisco
applicātur. vt. C. de bo. dam. auf. bona
17 ¶Utrꝝ bona ingredientis religionē ab itesta
to pueniāt monasterio: R. Pa. i. c. i presen
tia. de pba. q quo ad fratres minores nō. q̄
aūt ad p̄dicatores et alios mēdicātes sic. nō
tamē vt immobilia aut iura ppetua sibi re
tineāt: sed vt vēdāt et imploratōe officij iu
dicis. Idē dic i omibus alijs relict. pterq̄ p
religiōis ingressuz etiā i fratribus minoribus. s.
q petēt imploratōz officij iudicis. et vt ven
dāt. q̄ aūt ad alios religiosos nō mēdicātes
indubitāter succedit monasteriū.
18 ¶Sz q̄ro qd monasteriū succedet cū mēdi
cātes nullū habeāt. et aliq̄ trāsferāt ad plací
tū p̄latoꝝ: R. Pa. vbi s. q nō pueniūt i p̄
dictis monasterio pticulari: sed erūt in ptā
te illi⁹ q̄ p̄est vt puideat put sibi videbit.
19 ¶Utrꝝ nouitio morienti ab itestato succedet
monasteriū. vide. j. Nouitius. §. xj.
20 ¶Quid si igrediēs erat vsufructuari⁹ solū:
R. pa. vbi s. q trāsibit i mōasteriū vsufru
ct⁹. sz solū durabit i vita igredient. et nō plus
21 ¶Quid de collatis tali igredienti ea lege vt ñ
alienētur: R. Jo. an. tenet q succedet mōa
steriū. p ar. l. j. ff. de fun. istru. et. l. pñ. §. iulia
nus agrippa. ff. de lega. iij. et i eo qd nō. de iu
repa. ex lris. Pa. vbi s. ɔ̄triū tenet et quidaz
alij p ar. l. peto lucij ticij. ff. de leg. ij. Fac qd
legit et nō. i. l. si ita q̄s. §. ea lege. ff. de v. ob.
Ego vero sic ɔcordo distinguēdo. Si phibi
ta ē alienatio vt i familia remaneat: sic ē ve
ra opi. Jo. an. p. d. l. peto. §. fi. a ɔ̄trio sensu.
Si vero vt ad extraneū pueniat phibitū est
sic nō succedet monasteriū.
22 ¶Sed q̄ro qñ accipiet qd sibi debet aliquis
ex hereditate igredientis siue fecerit testm̄ vel
nō: R. Pa. vbi s. Bar. dic q qñ mors ista
ciuil opat oēm effectū quē mors naturalis: sic
est i igredientibus ordinē minoꝝ q̄ nihil i cōi
vel pticulari pñt habere: tūc statim habebit
post ingressum cū effectu. i. pfessiōz expssaz
ar. l. deo nobis. C. de epi. et cle. sed qñ nō ope
rat oēm effectū i hoc quē mors natural. pu
ta q2 habet saltē i cōi. tūc debet expectare mor
tē naturalē ipsius ingredientis. et interim di
spositio si fecit erit i suspēso. Et cum hac opi
niōe trāsit Cy. et dñs Anto. et Pa. i. d. c. i p̄
sentia. Limita tñ nisi i testamēto aliter de tē
pore determinasset. quia illud erat seruādū.

Itē limita vera p̄dicta nisi quo ad filios le
gitimos qui legitimā habebūt ex eq̄tate sta
tim post ingressum. nō aūt alimēta sm̄ pre
dictos doc. Qd verꝝ credo qñ legitia eis suf
ficit. aliter nō saltē i ɔsciā. sed vel monasteri
um dabit eis statim qd debēt hēe ex bonis i
gressi. vl statim alimēta p̄stabit donec eis ta
lia bona dederit. Facit ad h. d. l. deo nob. §.
nā et maritus. et qd ibi nō. i glo.
¶Hereditas quō diuidit inter frēs q̄ habēt 23
peculiū castrēse vl quasi aut aduēticiū. vide
j. Peculiū p totū.

Heres aliqñ primū. i. p̄mū signifi
cat ñ vlteriorē. vt. ff. de v. si.
l. sciēdū. sz regularit nomē heredis p mltas
successiōes accipit. vt. d. l. sciēdū. et. l. vl. C. d
here. isti. vbi heres heredis testatoris dr he
res. vide glo. i. c. ex trāsmissa d fi. p̄s. Aliqñ
tñ descēdētes p⁹ p̄mū heredē vocāt pheredes
vt tenet glo. i. c. fi. de pecu. cle. q̄uis als phe
res dicat q̄ se putat heredē cū nō sit. ff. de pe.
here. i. l. pherede. et insti. de interdi. §. adipi
scēde. Aliqñ q̄libet descēdēs cui relinquit ali
q̄d dr pheres. vt i. d. glo. Noie vero suoꝝ he
redū nō veniūt extnei heredes. De q̄ p Bar.
et alios i. l. gall⁹. ff. de libe. et posthu. qd limi
ta verꝝ i his q̄ nō trāseūt ad heredes extneos 1
¶Utrū deus instituerit q aliquis sit heres:
R. q sic. vt patet i. c. nō omis. xxxij. q. ij. et
q. iiij. dicat ibi. Ejice ancillā etc. Nō em̄ erit
heres filius etc. 2
¶Utrꝝ heres istitut⁹ solū i certa re q̄ pp̄e nō
dr heres sz legatari⁹. vt i. l. q̄tiēs. C. de here.
insti. possit i foro aie nō dato alio herede
adire totā hereditatē sm̄ q vult. l. j. in. §. si
ex fūdo. ff. de here. isti: R. Pa. i. c. q2 igrediē
tibus. de testa. q Fede. ɔsilio. cxxvj. et multi
alij doc. i sacra pagina ɔsuluerūt q sic. quia
ius humanū nō ɔtrariū diuino dz seruari
i foro aie. g̃ licite poterit. limitāt tñ dūmō
dolose nō sit induct⁹ testator ad instituēdū
eū i certa re. vt puta q2 psuasit q non posset
habere regressum ad alia bona. 3
¶Quid si ita sit istitut⁹ in certa pte h̄ addi
to. et volo q de bonis meis pl⁹ nō possit pete
re sz sit ɔtēt⁹ etc. et istituit ali⁹ heres vniuersa
lis q̄ nō vult adire hereditatē an sup̄sc̄ptus
possit ipse eā adire: R. videt q sic. ar. d. §. si
ex fundo. et. d. l. quotiēs. Sed ɔ̄triū ē verꝝ q
nō pōt. vt in. l. quotiēs. §. sed si duo. ff. d he
re. insti. vbi pz q. §. p̄dict⁹ si ex fundo. et pre
dicta. l. quotiens. hz locū qñ volūtas testa
toris ē simplex et nō restricta expresse. vt i ca
su isto. Et io veniēt succedētes ab intestato

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-173/0302
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG